

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Hora X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77028)

Deo frui
est perfe-
ctissime
frui omni-
bus bonis.

assequi liceat: quid istud vesci, quid istud refici, & frui, A
& assequi? DEVS MEVS, ET OMNIA, te frui, à te refi-
ci, est perfectissime refici, est frui omnibus bonis: DEVS
MEVS, ET OMNIA. At verò labor premit, dolor affligit,
cura distrahunt, homo turbat, & exagitat. Nihil horum
metuendum; neque enim hæc omnia, etiam si simul in-
gruant, mala sunt, si summum illud bonum opituletur
Deus. DEVS MEVS, ET OMNIA. Tu mihi, ô bone
Deus, ô bonitas, tu in labore quies, in dolore voluptas,
in curis securitas; tu mihi ab omni hominum insultu
propugnaculum tutissimum; tu mihi ab omni malo re-
fugium; tu mihi ES OMNIA, quæcunque tandem desi-
derare possum. Ergo, quodcunque in posterum, &
quodcunque bonum appetiero, hoc ipse mihi semper
occinam: DEVS MEVS, ET OMNIA. Desine, ô homo,
impuros ritulos sectari, cum fontem purissimum ha-
beas: Deum habes, omnia habes, quæcunque habere
concupiscis.

Oratiuncula selecta ad Christum Dominum.

Prima.

Dam mihi obsecro, Domine, diabolica vitare conta-
gia, & ad te meam, etiam rebellem, compelle
propitiis voluntatem.

Secunda.

Omnipotens æternæ Deus, fac mē tibi semper, &
devotam gerere voluntatem, & majestati tuæ sin-
cero corde servire.

Tertia.

Tvæ me quæso, Domine, gratia semper & præve-
niat & sequatur, ac bonis operibus jugiter faciat
esse intentum. Qui vivis in sæcula sæculorum.

Vna voluntas Dei, adversa, morbum, mortem inferentis:
& hominis ista perseverantis.

Deus meus, amor meus, absit, ut quod tu vis, ego
nolim; aut quod tu non vis, velim ego. Tua volun-
tas, mea voluntas: imò jam amplius mea non est, quia
tua esse cepit, imò tua jam mihi sequenda est, quia
mea esse cepit. Idem ego velle debeo, quod tu; & verò
etiam, ô Domine, volo. Vis me agrotare? volo. Vis me
depauperari? volo. Tabescere? volo. Doloribus affli-
gi? volo. Solatis destitui? volo. Adversis plurimis exer-
ceri? volo. Mori etiam? & hoc volo. Vis me cæco ad-
scribere? volo quàm maximè. Inferis addicere? Ah! bone
Jesu, ut tu hoc velles, volebam ego & merebar: ut ego
hoc nollem, & volebas tu & merebaris. Atque
si fieri posset (uti sanè non potest) horum alterutrum:
aut sanctissimam tuam voluntatem irritam esse, ut ego
beatus sim; aut me damnatum esse, ut sanctissima vo-
luntas tua rata sit, proclamo: melius est damnari me; &
servari, quod tu vis, ô Deus. Sed, ô bonitas, mortem D
meam, scio, non vis, qui Filii tui mortem ideo volebas,
ut posses non velle meam. Per illam ergo Filii mortem
te rogo, ô Pater, à morte æternâ me eripe. En vulnera,
en sanguinem, quo tibi pro me litatum est: Filio nole-
bas parere, ut posses servare. Quia ergo & potes, &
vis misereri, ô immensa, ô tremenda Majestas, misere-
re mei, parce mihi. Peccavi, negare non possum; sed tu
potes condonare quidquid peccavi. Serva me, Deus,
quem creasti: opus tuum sum, & te meum opificem
videre & æternum laudare cupio. Potes quidem, instar
figuli, me luteum vasculum & sub sui auctoris manu
parum obsequens frangere: & (pridem id meritis sum)
in flammis abjicere, sed quia major est tua bonitas,
quàm malignitas mea, parce Domine, parce, vi-
vam amando te, qui brevè moriar, hoc per ultimum ha-
litum rogando te: MISERERE.

Annotatiuncula de Divine & humana voluntatis
conformatione.

Per omnem sacram paginam, nihil commendatius Prima de
est, quàm hæc divinæ & humanæ voluntatis unio. divinæ &
Christus utique omnium hominum optimè orare no- humanæ
vitæ; sic autem oravit: Pater, non mea, sed tua voluntas fiat. voluntatis
Sed nec nos aliter orare docuit: Fiat voluntas tua, sicut in conformati-
celo, & in terrâ. Mille alia bibliorum pro hoc testimonia notatio.

I. Unica in omnibus Dei voluntatem attendere, Secunda.
est compendium & summa optimæ ac tranquillissimæ
vitæ.

III. Extra omnes tempestatum furias, supra nubes Tertia.
securus degit, quicunque sua omnia ad unicam Dei vo-
luntatem collineat. Amicis summum precandi genus est
VELLE: Deo amicum facit, idem in omnibus semper
OMNIA cum Deo.

IV. Quæcunque in orbe sunt, aut verè mala, & in Quarta.
Deum peccata sunt, aut certè mala non sunt, quia nec
peccata sunt. In prioribus illis Dei permissio, in his dis-
positio semper admirabilis elucet. Nam omne malum
pœnæ, ut Theologi loquuntur, positivè & effectivè à
Deo est, illius etiam quæ è peccatis nascitur. Ipse Deus
harum pœnarum omnium clarissimè auctorem se fate-
tur, Isaiâ proclamante: Ego Dominus & non est alter: for- 1sa. cap. 45.
mans lucem & creans tenebras, faciens pacem, & creans ma- 2.6. & 7.
lum: Ego Dominus faciens omnia hæc. Amos hoc ipsum con- Amos cap. 3.
firmans: Si erit malum, inquit, in civitate, quod Dominus vers. 6.
non fecerit? Ergo quæcunque demum subeamus pœnas, 1. Reg. cap. 3.
a quo & fidenti animo dicamus: Dominus est, quod bonum vers. 18.
est in oculis suis faciat.

V. Ideo sapienter Epictetus: ne posses, inquit, ea Quinta.
quæ sunt, irasci ut tu vis: sed, si sapias, ita velis ea fieri ut sunt. Enchir. c. 13.
Sic omnia secunda tibi accidunt. Sapientis Thomas à imit. Chri-
Kemp. Homo internus citò se colligit, sicut res eveniunt, sic se 11. lib. 2. c. 1.
illis accommodat. Sapientissimè Salomon: Non contrista- num. 7.
bit justum quidquid ei acciderit. Quid enim tristetur ille, Prov. 4. 12.
qui in omnibus summam Dei providentiam, & sanctis- vers. 21.
simam ejus voluntatem agnoscit?

VI. In omni fortunâ, secundâ & adversâ, in quavis Sexta.
turbatione aut tentatione, in quibuscunque procellis,
tutissimum & optimum, unicam sibi Dei voluntatem
sequendam proponere: universâ & singula, quæ facien-
dâ & ferendâ, in unam Dei voluntatem reducere. Hac
quicquid ierit, tutissimus ibi.

VII. In morbo & morte non est utilis exercitium Septima.
ullum (Ludovico Blosio teste,) quàm ut quis seipsum In consil. pu-
ex integro divinæ voluntati submittat, & immensam sili pag. 328.
Dei bonitatem ac misericordiam HUMILITATIS &
CHARITATIS brachiis amplectatur.

HORA. X.

Disce MORI: id te doceat usitatus
defunctorum Psalmus.

MEMENTO homo aura, quid tibi omnes è tumultis
defuncti acclament: MIHI HERI, ET TIBI HO-
DIE: Memor esto judicii mei, sic enim erit & tuum. Hic ille Eccli. c. 38.
communis mortuorum Psalmus est, quo invitatur ad vers. 23.
tumulum. Imus huc omnes, nec se jungimur, sed leniter
alter alterum anteimus. Hæc lex est universi: nasci, sur-
gere, languere, mori. Omnes morimur, & quasi aqua dilabi- 2. Reg. c. 14.
mur in terram, quæ non revertuntur. Ideo id sæpe cogitan- vers. 14.
dum est. Quare sarcinulas collige, brevè aderit qui te
ducat ad PLURES. Iter hoc ne cauro, nec prece, nec pre-
tio, arte nullâ redimes. Eundum est, eundum, & in
alium orbem migrandum: si mortem metuis æternam,
vide ut tua ante te vitia moriantur. Memento mori.

Disce

Disce VIVERE: id te doceat lex Humilitatis.
Gloriam precedit Humilitas. Et qui sine Humilitate virtutes congregat, in ventos pulverem jactat. Verè modestus & humilis non vult modestus & humilis, sed vilis videri, cum affligitur & contemnitur, sibi ipse identidem occidit: *HIS OMNINO DIGNVS ES.* Cadere vult, non ascendere, qui ad alta non per infima tendit: perire vult, qui se in superbiam & pretium sui precipitat. *Quanto magnus es, humilia te in omnibus.* Et queso cur spectatores tibi deligis in terrâ, cum theatrum habeas constructum in caelo? quid sterilem gloriolam aucuparis, cui gloria æterna promittitur? Nihilominus Humilitatis umbram multi, veritatem pauci sestantur. Humilem ostendit indefessa patientia, & generosus summet conceptus. Et hoc tibi longè sit certissimum de teipso: Tantò major eris in oculis Dei, quantò minor fueris in tuis; tantò Deo pretiosior, quantò tibi ipse vilior.

Prov. c. 15. vers. 33. Humilis non vult videri humilis, sed vilis.

Ecclesi. cap. 3. vers. 20.

Disce ORARE: id te doceat commendatio anime in manus Creatoris: In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum.

Iam commendo sanus & valens, ut commendatum habeam, ô Christe, quando illum commendare non potero amplius, et si suis vinculis nondum solutum. Timeo tempus illud, quo inter vivos ero, nec esse me sciam. Videmus in plerisque moribundis id fieri. Spiritus vivunt, & vivere se nesciunt. Quis palpitantem tunc spiritum & migrare trepidantem tandem tamen ex amico carcere migrantem recipiat, si tu excludas, orbis Conditor: Christe patientissime recordare, etiam te in extremis illis angustis lacrymatum, & deseri questum esse, spiritum Patri commendasse, exclamasse, expirasse: Ad te ego jam clamo, ut tu meus servator spiritum meum suscipias, quocumque morbo, tempore, loco, è corpore abeuntem. Recordare, bone Jesu, in cruce te brachia expandisse, pectus aperuisse, caput inclinasse, Ecce, anima mea à rebus creatis omnibus deserta refugium querit: in illa tua brachia sese immittit, in tuum illud pectus sese ingerit: admittit, obsecro, miseram, & ne inde extorta, donec ita Dei transeat. Hic secuta, hic ab inferorum satellitibus tuta lateat. Ergo, in manus tuas, Domine, commendo spiritum meum, immò tuum, quia tu eum creasti & reparasti: Figmentum tuum; ô Deus, ne despice.

Aspirationes ad Christum pro felici obitu.

Psal. 142. vers. 2. Non ineres in iudicium cum servo tuo, dulcissime IESV, quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens.
Psal. 78. v. 8. Ne memineris, bone IESV, iniquitatum mearum, citò anticipent me misericordia tua, quia pauper factus sum nimis.
Psal. 12. vers. 4. & 5. Illumina, mansuetissime IESV, oculos meos, ne unquam obdormiam in morte, ne quando dicat inimicus meus, prævalui adversus eum.

Domine IESV Christe, fili Dei vivi, pone passionem, crucem & mortem tuam, inter iudicium tuum, & animam meam.
O mi amantissime Domine IESV Christe, ob honorem & virtutem, tua benedictio passionis, jube me adscribi in numerum electorum tuorum.

Ad omnes SS. Angelos ardens suspirium.

Securitate, subvenite, ô vos omnes beatissimi Spiritus, Sancti Angeli Dei, & cum in extremis vestram opem non amplius implorare potero, ne me deserite.

HORA XI.

Disce MORI: id te doceant repentine mortis insidie.

Memento, homo somnium, cum cubitum te confers, quam plurimos somnum inchoasse &

A usque cōtinuasse, morte subitâ extinctos. Ita Sizara *sopo-ind. cap. 4. rem mortis faciens defecit, & mortuus est.* Quot sani cubitum *vers. 31. Ad raptum dam vitam mors habet inchoat.* jerunt, reperti mortui: quot inter colloquendum, cæ- *vers. 32. Ad raptum dam vitam mors habet inchoat.* nandum, ridendum subito abrepti? mille modi sunt leti. Unica venenata herbula, vulnuscule neglectum, ber inchoat. Pustula vix conspicua, acinus uvæ, recti tegula, piscis metos *vers. 33. Ad raptum dam vitam mors habet inchoat.* spinula, guttula medicata, tenuissimus pilus, ipsa etiam tus. Ideo dies omnis & ordiendus cautissimè, & claudendus, optimus ordo est, à Deo diem incipere, & cum Deo finire; nec prius plumis se mergere, quam rationes sint positæ de luce transectâ. Nimium temerarius est, qui offenso & nondum propitiato Deo, audeat obdormire. Sic somnum semper inchoa, ac si quis auri insuloret. *Hac nocte reperent ære animam tuam. Memento mori.* *Luce. cap. 11. vers. 20.*

Disce VIVERE: id te doceat lex Charitatis.

Diligentibus Deum, omnia cooperantur in bonum, omnia. *Ad Rom. 8. vers. 28. Beatus, ô Domine, qui amat te, & inimicum pro- v. 7. & 1. pter te.* Causa diligendi Deum, Deus est; modus, sine modo diligere. Ubi thesaurus tuus, ibi & cor, & amor tuus est. Vis nosse ubi tuus thesaurus sit: attende quid ames, vis nosse quid ames: attende quid cogites. Ibi thesaurum condis, quod crebras cogitationes mittis. Ubi Dei oblitio est, ibi Deus thesaurus non est. Sed nec Deum amat, qui ullum hominem odit. Paulinum dogma nosti: *Si charitatem non habueris, nihil sum, et si ha-* *1. Cor. 13. vers. 2. beam alia omnia. Et Super omnia autem charitatem habet.* *Calist. cap. 1. vers. 14. te.* Licet ergo tota hortæ, totas vineas, aureos montes, gemmeas domos in stipem eroges, si vel unicum hominem odisti, nihil dedisti. Nunquam enim concordiam habebis cum Christo, si discors esse volueris cum Christiano. Tota lex Christi tribus litterulis includitur: *A.M.A.* Deum ama & omnes leges servasti.

Disce ORARE: id te doceat Oratio pro felici vita sine.

Sanguine tuo, Christe Jesu, à peccatis omnibus lava me, & concede ut anima mea, cum è corpore migraverit, ante tribunal tuum appareat munda. O bone Jesu ne deseras me in ultimis angustis, in supremâ mortis luctâ, à quâ tota pendet *ÆTERNITAS*. O mi redemptor in manus tuas spiritum meum jam commendo. Tua, ô mi Deus, sanctissima voluntas in me semper fiat, & in æternum.

Ad Christum crucifixum.

Adoro te, Jesu Christe, & benedico tibi, quia per crucem tuam redemisti mundum. Salvator mundi salva me, qui per crucem & sanguinem tuum redemisti me. Trahe me ad te, ô bone Jesu, qui dixisti, cum exaltatus fuero à terrâ, omnia traham ad meipsum; te deprecor per pretiosum sanguinem tuum, quem pro me peccatore effundere voluisti, ut abluas omnes iniquitates meas. Creator & redemptor meus, Christe Jesu, totum me tibi trado, non me repicias; ad te venio, non me repellas. Ne projicias me à facie tua, & Spiritum sanctum tuum ne auferas à me. Ne perdat me iniquitas mea, quem creavit omnipotens bonitas tua.

Ad omnes SS. Angelos læminis moribundi gemitus, & impendentis iudicii memoria.

Ovos omnes purissimi Spiritus, Sancti Angeli Dei, respicite in me. Hic ego jaceo gemens & suspirans, quia manus Domini tetigit me. Mors mihi in oculis est: mortalium jam nemo amplius, vos soli potestis succurrere. Iudicii dies mihi jam est inductus; cheu, comparandum est eorum summo Deo, & reddenda ratio de cogitatis, dictis, factisque omnibus. Scitis, ô beatissime mentes me vilem terræ vermiculum, quondam honoris vestro dicere aliquid aut facere conatum esse. Ah, ne me